

**ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «МІЛОАН»
ПРИМІТКИ ДО РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
ЗА 2017 РІК**

Примітка 1. Інформація про Товариство та його діяльність

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «МІЛОАН» (скорочене найменування **ТОВ «МІЛОАН»**, далі - **Товариство**) зареєстровано 16.05.2016 р. за номером 1 074 102 0000 059986 в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань, код ЄДРПОУ 40484607. Товариство є іншою кредитною установою.

Організаційно-правова форма установи - товариство з обмеженою відповідальністю.

Товариство є професійним учасником ринків фінансових послуг України та має Свідоцтво про реєстрацію фінансової установи ІК №176 від 14.06.2016 р. рег. №16103409.

Види діяльності відповідно до Довідки Управління статистики за КВЕД-2010:

- 64.92 Інші види кредитування;

Метою діяльності Товариства є одержання прибутку шляхом надання послуг за основним видом діяльності та забезпечення динамічного зростання об'ємних показників фінансової діяльності.

Юридична та фактична адреса Товариства: 01135, м. Київ, вулиця Вячеслава Чорновола, будинок 12 приміщення 1.

Кількість працівників Товариства станом на 31 грудня 2017 року складає 37 осіб.

Примітка 2. Підготовка фінансової звітності.

2.1. Основа складання фінансової звітності

Ця фінансова звітність була підготовлена на основі принципу історичної вартості. Фінансова звітність представлена в гривнях, а всі суми округлені до тисячі (тис.), якщо не вказано інше.

Заява про відповідність

Фінансова звітність Товариства складена у відповідності до міжнародних стандартів фінансової звітності (далі - МСФЗ) в редакції Ради МСФЗ та вимог щодо звітності у відповідності до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.99р. №996-XIV.

Подання фінансової звітності

Товариство подає звіт про фінансовий стан в загальному порядку ліквідності. Взаємозалік фінансових активів та фінансових зобов'язань з відображенням нетто-суми в звіті про фінансовий стан здійснюється тоді, і тільки тоді, коли існує юридично закріплене право провести взаємозалік визнаних сум і намір провести розрахунки на нетто-основі, або реалізувати актив одночасно з урегулюванням зобов'язання. Взаємозалік доходів і витрат у звіті про прибутки і збитки та інший сукупний дохід буде здійснюватися тільки тоді, коли це вимагається або дозволяється стандартом фінансової звітності або інтерпретацією, про що зазначено в обліковій політиці Товариства.

2.2. Істотні облікові судження, оціночні значення та припущення

У процесі застосування облікової політики Товариства при визначенні сум, визнаних у фінансовій звітності, керівництво використовувало твердження та оціночні значення, найбільш суттєві з яких подані нижче:

Припущення про безперервність діяльності

Керівництво Товариства оцінило здатність Товариства здійснювати безперервну діяльність. Крім того, керівництву не відомо про наявність невизначеності, яка може викликати значний сумнів щодо можливості Товариства здійснювати безперервну діяльність. Таким чином, фінансова звітність готується на підставі припущення про безперервність діяльності.

Справедлива вартість фінансових інструментів

Якщо справедлива вартість фінансових активів і фінансових зобов'язань, відображених у звіті про фінансовий стан, не може бути визначена на підставі цін на активному ринку, вона визначається з використанням різних моделей оцінок, включаючи математичні моделі. Вихідні дані для таких моделей визначаються на підставі спостережуваного ринку, якщо таке можливо, в іншому випадку, для визначення справедливої вартості необхідно застосовувати судження. Судження необхідно здійснювати з урахуванням ліквідності та інших даних, що використовуються в моделі, таких як волатильність довгострокових похідних фінансових інструментів і ставок дисконтування, припущень щодо рівня дострокових платежів і несплат по цінним паперах, забезпечених активами.

Відстрочені податкові активи

Відстрочені податкові активи визнаються щодо податкових збитків в тій мірі, в якій існує значна ймовірність того, що буде отримано оподатковуваний прибуток, на який можуть бути зараховані збитки. Для визначення суми відстрочених податкових активів, яку можна визнати у фінансовій звітності на підставі ймовірних строків та розміру майбутнього оподаткованого прибутку, а також майбутніх стратегій податкового планування, необхідно припущення.

2.3. Зміни в обліковій політиці та принципах розкриття інформації

Оскільки Товариство є новоствореним у 2017 році зміни в обліковій політиці на протязі 2017 року не відбувались.

Примітка 3. Істотні положення облікової політики

(1) Загальні основи оцінки елементів фінансової звітності

Для оцінки елементів фінансової звітності використовуються наступні типи оцінок:

- історична вартість - сума, що сплачена в момент придбання активів або отримана в обмін на зобов'язання;

- поточна вартість - сума, яку потрібно сплатити для придбання такого ж або аналогічного активу на ринку в даний момент; для зобов'язань- за недисконтованою сумою грошових коштів або їх еквівалентів, яка була б необхідна для погашення зобов'язання на поточний момент;

- можлива ціна продажу - сума, яку можна отримати від реалізації такого ж або аналогічного активу в даний момент; для зобов'язань - за вартістю їх погашення, тобто за недисконтованою сумою грошових коштів або їх еквівалентів, яка, як очікується, буде сплачена для погашення зобов'язань в ході звичайної діяльності;

- дисконтована вартість – сума майбутніх грошових потоків пов'язаних з активом чи зобов'язанням, що скорегована на коефіцієнт тимчасової вартості грошей.

(2) Основні засоби

Основні засоби – матеріальні активи, які Товариство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік).

Основні засоби відображаються за первісною вартістю, без урахування витрат на повсякденне обслуговування, за вирахуванням накопиченої амортизації та накопиченого збитку від знецінення. Зміни очікуваного терміну корисного використання відображаються у фінансовій звітності як зміна періоду або методу амортизації, залежно від ситуації, і враховуються як зміни оціночних значень.

Амортизація розраховується прямолінійним методом з метою списання вартості основних засобів до їх залишкової вартості протягом очікуваного терміну корисного використання. Земля не амортизується. Очікувані терміни корисного використання наступні:

- Будівлі 20 років;
- Машини та обладнання 2 роки;
- Інструменти, прилади та інвентар(меблі) 4 роки;
- Транспортні засоби 5 років;
- Інші основні засоби 12 років;

(3) Нематеріальні активи

Нематеріальний актив визнається тільки в тому випадку, якщо його первісна вартість може бути достовірно визначена, й існує висока ймовірність отримання очікуваних майбутніх економічних вигод, пов'язаних з його використанням.

Нематеріальні активи, придбані окремо, спочатку оцінюються за собівартістю. Після первісного визнання нематеріальні активи відображаються за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених

збитків від знецінення.

Нематеріальні активи мають обмежений або невизначений строк корисного використання. Нематеріальні активи з обмеженим строком корисного використання амортизуються протягом строку корисного використання. Період і метод амортизації нематеріальних активів з обмеженим строком корисного використання переглядаються принаймні щорічно в кінці кожного звітного року. Зміна очікуваного строку корисного використання або очікуваної структури споживання майбутніх економічних вигод, пов'язаних з активом, відображається у фінансовій звітності як зміна періоду або методу амортизації, залежно від ситуації, і враховується як зміна облікової оцінки. Витрати на амортизацію нематеріальних активів з обмеженим строком корисного використання визнаються у звіті про фінансові результати у тій категорії витрат, яка відповідає функції нематеріального активу.

Амортизація розраховується з використанням лінійного методу списання вартості нематеріальних активів до їх залишкової вартості протягом очікуваного терміну корисного використання:

Строк корисного використання на програмне забезпечення та інші нематеріальні активи від 2 до 10 років, відповідно норма амортизації 10% до 50% щорічно.

(4) Фінансові інструменти та інвестиції

(4.1.) Первісне визнання фінансових інструментів

Класифікація фінансових інструментів при первісному визнанні залежить від цілей і намірів керівництва, з якими були придбані ці фінансові інструменти, і від їх характеристик.

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання в звіті про фінансовий стан тільки в тому випадку, коли стає стороною, яка отримує права і обов'язки за договором щодо даного фінансового інструменту.

Фінансові інвестиції первісно оцінюються та відображаються у бухгалтерському обліку за собівартістю. Собівартість фінансової інвестиції складається з ціни її придбання, комісійних винагород, мита, податків, зборів, обов'язкових платежів та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з придбанням фінансової інвестиції.

Оцінка вартості фінансових інвестицій, які мають котирування на активному (організованому) фондовому ринку здійснюються Товариством за справедливою вартістю, а саме за ціною котирування на активному ринку. Оцінка вартості фінансових інвестицій Товариства, які не мають котирування на активному (організованому) фондовому ринку здійснюються Товариством за собівартістю придбання з урахуванням зменшення корисності згідно МСБО (IAS) № 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка». Оцінка вартості фінансових інвестицій в інвестиційні сертифікати Товариства визначається з урахуванням вартості чистих активів на один інвестиційний сертифікат, який перебуває в обігу (за даними розрахунку емітентів інвестиційних сертифікатів).

(4.2.) Первісне визнання фінансових активів

Для того, щоб визначити яким чином слід класифікувати і враховувати фінансовий актив, Товариство аналізує придбаний актив за двома критеріями:

- з метою управління фінансовими активами;
- характеристики грошових потоків фінансового активу.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою вартістю при одночасному дотриманні двох умов: мета полягає в утриманні фінансових активів для отримання грошових потоків, передбачених договором; передбачені договором потоки грошових коштів являють собою виключно виплати основної суми і відсотків на непогашену суму основного боргу .

Фінансовий актив оцінюється за справедливою вартістю через інший сукупний дохід при одночасному дотриманні двох умов: мета передбачає як отримання грошових потоків, передбачених договором , так і отримання грошових потоків від продажу фінансового активу; передбачені договором потоки грошових коштів являють собою виключно виплати основної суми і відсотків на непогашену суму основного боргу .

В рамках цієї категорії результат від переоцінки активу до справедливої вартості визнається у складі іншого сукупного доходу (за винятком прибутків або збитків від знецінення та позитивних і негативних курсових різниць, які визнаються в звіті про фінансові результати). При припиненні визнання фінансових активів сумарні накопичені прибутки або збитки, раніше визнані у складі іншого сукупного доходу, перекласифікує в звіт про фінансові результати.

Фінансовий актив повинен оцінюватися за справедливою вартістю через звіт про фінансові результати, за винятком тих випадків, коли він оцінюється за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю через звіт про інший сукупний дохід.

При первісному визнанні Товариство може класифікувати фінансовий актив як оцінюваний за справедливою вартістю через звіт про фінансові результати, якщо така класифікація істотно зменшить невідповідності в оцінці або визнання, які в іншому випадку виникли б у результаті оцінки активів або зобов'язань, або визнання прибутків і збитків по ним на іншій основі.

(4.3.) Первісне визнання фінансових зобов'язань

Товариство класифікує всі фінансові зобов'язання як оцінювані за амортизованою вартістю, за винятком:

- фінансових зобов'язань, які оцінюються за справедливою вартістю через звіт про фінансові результати. Такі зобов'язання, включаючи зобов'язання, призначені для торгівлі, і похідні фінансові інструменти, оцінюються за справедливою вартістю;
- зобов'язань з надання кредитів за ставками, нижчими від ринкових.

Товариство може при первісному визнанні прийняти рішення класифікувати фінансове зобов'язання за справедливою вартістю через звіт про фінансові результати (без можливості зміни цієї класифікації в майбутньому) в тих випадках, коли :

- така класифікація істотно зменшує невідповідності в оцінці або визнання; або
- управління групою фінансових зобов'язань або фінансових активів і зобов'язань здійснюється, і їх ефективність оцінюється на основі їх справедливої вартості відповідно до документально оформленою стратегією Товариства з управління ризиками або інвестиційної стратегією; або
- інструмент є гібридним договором, що включає один або кілька вбудованих похідних інструментів.

(4.4.) Знецінення фінансових активів

У кінці звітної періоду визначається, чи існують об'єктивні ознаки знецінення фінансового активу або групи фінансових активів. Фінансовий актив або група фінансових активів зазнали знецінення тільки в разі наявності об'єктивних ознак знецінення в результаті однієї або більше подій, що відбулись після первісного визнання фінансового активу, і така подія впливає на суму або час очікуваних майбутніх грошових потоків фінансового активу або групи фінансових активів, які можна достовірно визначити. Об'єктивна ознака знецінення може включати свідчення, що позичальник або група позичальників зазнає суттєвих фінансових труднощів, несплату або прострочення сплати процентів чи основної суми, ймовірність визнання їх банкрутами або призначення іншої фінансової організації, і коли наявна інформація свідчить про вимірне зменшення очікуваних майбутніх грошових потоків.

Згідно МСФО (IFRS) 9 «Фінансові інструменти» Товариство створює оціночний резерв на суму очікуваних кредитних збитків для наступних категорій фінансових інструментів:

- фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю (мета - отримати договірні грошові потоки , які представляють собою виключно основну суму боргу і відсотки);
- фінансові активи, які оцінюються за справедливою вартістю через інший сукупний дохід (мета бізнес-моделі - не тільки отримання договірних грошових потоків, а й продаж фінансових активів, при цьому дані грошові потоки являють собою виключно основну частину боргу і відсотки). При створенні оціночного резерву на суму очікуваних кредитних збитків визнається збиток від знецінення відображається у складі іншого сукупного доходу в кореспонденції з рахунком прибутку / збитків, (тобто не зменшує балансову вартість фінансового активу в звіті про фінансовий стан);
- дебіторська заборгованість за орендою;
- активи і дебіторська заборгованість за договорами з покупцями (МСФЗ (IFRS) 15 « Виручка за договорами з покупцями ») ;
- кредитні зобов'язання (зобов'язання з надання кредитів);

(4.5.) Припинення визнання фінансових інструментів

(i) Припинення визнання фінансових активів

Товариство припиняє визнання фінансового активу або його частини у разі, якщо: договірні права на фінансовий актив минули; Товариство передає договірні права на отримання потоків грошових коштів від фінансового активу; зберігає за собою договірні права на отримання грошових потоків від фінансового активу, але приймає на себе контрактне зобов'язання зі сплати цих коштів одному або декільком одержувачам.

При передачі фінансового активу Товариство визначає, чи відбулася при цьому передача ризиків і вигод, пов'язаних з володінням активом. Якщо передача ризиків і вигод, пов'язаних з володінням активом, сталася, Товариство припиняє визнання фінансового активу. У разі, коли зберігаються практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням фінансовим активом, то визнання фінансового активу продовжується.

У разі, коли Товариство і не зберігає, і не передає всі ризики та вигоди від володіння фінансовим активом, то необхідно визначити, чи зберігається контроль над фінансовим активом. Коли контроль не зберігається, Товариство припиняє визнання фінансового активу. Якщо контроль зберігається, Товариство продовжує визнавати актив в розмірі своєї подальшої участі в даному фінансовому активі.

При припиненні визнання різниця між балансовою вартістю фінансового активу (яка була визначена на дату припинення визнання) і отриманою винагородою (включаючи всі нові отримані активи за вирахуванням всіх нових прийнятих зобов'язань) відображається в звіт про фінансові результати.

(ii) Припинення визнання фінансових зобов'язань

Товариство не включає фінансове зобов'язання (або частину фінансового зобов'язання) до звіту про фінансовий стан, коли таке фінансове зобов'язання погашено, тобто коли договірне зобов'язання виконано, анульовано або його термін минув.

У цьому випадку різниця між балансовою вартістю погашеного або переданого фінансового зобов'язання (або частини фінансового зобов'язання) і сплаченої винагороди, включаючи передані негрошові активи або прийняті зобов'язання визнається у звіті про фінансові результати.

При заміні одного існуючого фінансового зобов'язання іншим зобов'язанням перед тим самим кредитором на суттєво відмінних умовах або у випадку внесення суттєвих змін до умов існуючого зобов'язання, визнання первісного зобов'язання припиняється, а нове зобов'язання відображається в обліку з визнанням різниці в балансовій вартості зобов'язань у звіті про фінансовий стан.

(5) Оренда

Визначення того, чи є угода орендою, або чи містить вона ознаки оренди, ґрунтується на аналізі змісту угоди. При цьому потрібно встановити, чи залежить виконання угоди від використання конкретного активу або активів і чи переходить право користування активом в результаті даної угоди.

Товариство як орендар

Оренда, за якою до Товариства не переходять практично всі ризики і вигоди, пов'язані з володінням орендованими активами, вважається операційною орендою. Платежі з операційної оренди визнаються як витрати у звіті про фінансові результати згідно договору оренди.

(6) Визнання доходів та витрат

Товариство визначає доходи за методом нарахування та відображає в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів.

Основні доходи Товариства складають доходи від фінансової діяльності у вигляді нарахованих відсотків на суму наданого фінансового кредиту на умовах згідно кредитного договору, та інші доходи у вигляді пені нарахованої за прострочення повернення наданого фінансового кредиту, та штрафних санкцій згідно договору кредиту.

До витратами звітного періоду відносяться витрати, які не включаються до собівартості реалізованої продукції. Товариство несе витрати у процесі своєї операційної діяльності, а також інші витрати, які не пов'язані з фінансовою діяльністю.

Відображення витрат в звіті про фінансові результати здійснюється в періоді їх виникнення.

(7) Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти та їх еквіваленти для цілей складання звіту про рух грошових коштів включають грошові кошти на рахунок в банку, використання яких не обмежено,

(8) Оподаткування

(i) Поточні податки

Податкові активи та зобов'язання за поточними податками за поточні і попередні періоди оцінюються як очікувана сума, що має бути відшкодована податковими органами або сплачена податковим органам. Податкові ставки та податкове законодавство, що застосовуються для розрахунку цієї суми, - це ставки і закони, прийняті або фактично прийняті на дату складання звіту про фінансовий стан.

(ii) Відстрочені податки

Відстрочений податок визнається на дату складання звіту про фінансовий стан стосовно тимчасових різниць між оподатковуваною базою активів та зобов'язань та їх балансовою вартістю з метою складання фінансової звітності. Відстрочене податкове зобов'язання визнається стосовно всіх оподатковуваних тимчасових різниць.

Відстрочені податкові активи визнаються за всіма тимчасовими різницями, перенесеними на майбутні періоди невикористаними податковими пільгами і невикористаними податковими збитками, тією мірою, в якій існує ймовірність отримання у майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можна здійснити залік цих тимчасових різниць, перенесених невикористаних податкових пільг і невикористаних податкових збитків.

Балансова вартість відстроченого податкового активу повторно аналізується на кожну дату складання звіту про фінансовий стан і знижується, якщо отримання достатнього оподаткованого прибутку, що дозволить використати всі або частину відстрочених податкових активів, більше не є ймовірним. Невизнані відстрочені податкові активи повторно аналізуються на кожну дату складання звіту про фінансовий стан і визнаються в тій мірі, в якій стає ймовірним, що майбутній оподатковуваний прибуток дозволить відшкодувати відстрочені податкові активи.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання визначаються за податковими ставками, що будуть застосовуватись протягом періоду реалізації активу чи врегулювання зобов'язання на підставі податкових ставок (та податкового законодавства), які були прийняті або фактично прийняті станом на дату складання звіту про фінансовий стан.

Поточний податок і відстрочений податок пов'язані зі статтями, визнаними безпосередньо у складі капіталу, визнаються у складі капіталу, а не в звіті про прибутки і збитки та інший сукупний дохід.

Відстрочені податкові активи і зобов'язання підлягають взаємозаліку, якщо є юридично закріплене право взаємозаліку поточних податкових активів та поточних податкових зобов'язань, і відстрочені податки відносяться до однієї і тієї ж компанії-платника податків та податкового органу.

(9) Запаси.

Одиницею бухгалтерського обліку запасів вважається кожне їх найменування. Первісна вартість запасів, придбаних за плату, визначається за собівартістю запасів, а запасів, виготовлених власними силами підприємства, - згідно з МСФЗ (IAS) 2 «Запаси».

Запасами визнаються активи, які відповідають одному з критеріїв:

- утримуються для продажу в звичайному ході діяльності;
- перебувають у процесі виробництва для такого продажу;
- існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Запаси при відпустці в виробництво, продажу та іншому вибутті оцінюються за методом ідентифікованої вартості.

Балансова вартість реалізованих запасів визнається як витрати періоду, в якому визнається відповідний дохід.

Транспортно-заготівельні витрати (витрати на придбання запасів, оплату тарифів (фрахту), вантажно-розвантажувальні роботи і транспортування запасів усіма видами транспорту до місця їх використання), які можуть бути ідентифіковані (безпосередньо пов'язані з придбанням певних одиниць запасів) включаються до складу первісної вартості таких запасів.

Облік незавершеного виробництва здійснюється по фактичних витратах кожного звітного періоду.

Після продажу запасів сума, за якою вони були враховані, в обов'язковому порядку повинна бути визнана як витрати в тому періоді, в якому визнається відповідна виручка.

Збиток від знецінення та втрати запасів слід визнавати як витрати в тому періоді, в якому вони відбулися.

Деякі запаси можуть ставитися на рахунки інших активів (наприклад, матеріали, використані при створенні основного засобу, включаються до вартості основного засобу і до витрат у вигляді нарахування амортизації протягом строку корисної служби основного засобу).

Запаси відображати в бухгалтерському обліку та звітності за найменшою з двох оцінок: первісною вартістю або чистою вартістю реалізації.

(10) Витрати за позиками.

Товариство для складання фінансової звітності застосовує підхід до обліку витрат на позики, відповідно до МСФЗ 23.

Витрати за позиками (відсоткові та інші витрати, понесені у зв'язку із залученням позикових коштів) визнаються як витрати того періоду, в якому вони понесені, з відображенням у звіті про фінансові результати, крім кваліфікаційних активів. До кваліфікаційних активів відносяться необоротні активи періодом створення понад 3 місяці. При наявності у Товариства позик (непогашених боргових зобов'язань), безпосередньо не пов'язаних із створенням кваліфікаційного активу, розмір фінансових витрат, що підлягають включенню до собівартості кваліфікаційного активу (капіталізації), визначається як добуток середньозваженої суми витрат (інвестицій) на створення даного активу (з урахуванням витрат на створення такого кваліфікаційного активу на початок звітного періоду, включаючи раніше капіталізовані фінансові витрати) і норми капіталізації фінансових витрат. Капіталізація фінансових витрат здійснюється тільки протягом періоду створення кваліфікаційного активу та припиняється, коли актив готовий до використання у запланованих цілях або для продажу.

(11) Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість - це договірні вимоги, пред'явлені покупцям та іншим особам на отримання грошових коштів, товарів або послуг. Для цілей фінансової звітності дебіторська заборгованість класифікується як поточна (одержання очікується протягом поточного року або операційного циклу) або як довгострокова (дебіторська заборгованість, яка не може бути класифікована як поточна). Дебіторська заборгованість класифікується як торгова дебіторська заборгованість (яка виникає за реалізовані в ході здійснення звичайної господарської діяльності товари і послуги) і неторгова (інша) дебіторська заборгованість.

Первісне визнання дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю переданих активів. У фінансовій звітності короткострокова дебіторська заборгованість оцінюється та відображається за чистою вартістю реалізації. Чиста вартість реалізації дебіторської заборгованості оцінюється з урахуванням наданих знижок, повернень товарів та безнадійної заборгованості. Для відображення безнадійної дебіторської заборгованості на підприємстві створюється резерв сумнівних боргів. Резерв створюється з використанням методу класифікації дебіторів за наступними термінами:

№ п/п	Клас дебіторської заборгованості	Період прострочення боргових зобов'язань, календарні дні	Коефіцієнт резервування безнадійних боргів, %
1	Поточна дебіторська заборгованість	Строк оплати на настав	0
2	Прострочена дебіторська заборгованість	До 07 днів прострочення	0
3	Сумнівна дебіторська заборгованість	Від 8 до 30 днів від дати погашення згідно договору	0,5
4	Безнадійна дебіторська заборгованість	31 день та більше від дати погашення згідно договору	1

Довгострокова дебіторська заборгованість (крім відстрочених податків на прибуток) враховується в залежності від її виду по амортизованій або по дисконтованій вартості.

Резерви під дебіторську заборгованість за кредитним портфелем формувалась з наступними термінами:

№ п/п	Клас дебіторської заборгованості	Період прострочення боргових зобов'язань, календарні дні	Коефіцієнт резервування безнадійних боргів, %
1	Поточна кредитна заборгованість	Строк оплати на настав	0
2	Прострочена кредитна заборгованість	Більше 90 днів від дати погашення згідно договору	1

(12) Статутний капітал

Статутний капітал включає в собі внески учасників.

Товариство визнає резервний фонд в складі власного капіталу, сформований відповідно до Статуту підприємства.

(13) Дивіденди

Товариство нараховує дивіденди учасникам, і визнає їх як зобов'язання на звітну дату тільки в тому випадку, якщо вони були оголошені до звітної дати включно. Порядок розподілу накопиченого прибутку встановлюється Загальними Зборами учасників.

Примітка 4. Прийняття нових або переглянутих стандартів та інтерпретацій

Товариство застосовує наступні нові або переглянуті стандарти і інтерпретації, випущені Комітетом з Міжнародних стандартів фінансової звітності та Комітетом з інтерпретацій Міжнародних стандартів фінансової звітності (далі - «КМСФЗ»), які вступили в дію та відносяться до фінансової звітності Товариства для річних періодів, що розпочинаються з 1 січня 2017 року, які набувають чинності як новий документ Комітету з роз'яснень міжнародних стандартів фінансової звітності і лімітовані зміни ряду міжнародних стандартів:

Стандарти, які відносяться до фінансової звітності Товариства, але які не набрали чинності для фінансових періодів, що починаються з 01 січня 2017 року або після цієї дати, та які Товариство не застосувала достроково:

Новий МСФЗ(IFRS) 9 (2014) «Фінансові інструменти»

МСФЗ(IFRS) 9 (2014) «Фінансові інструменти» набирає чинності з 01 січня 2018 року. Стандарт застосовується ретроспективно з деякими виключеннями, але не вимагається виконання перерахунку за попередні періоди у відношенні класифікації та оцінки (включаючи зменшення корисності). У відповідності до МСФЗ 9, існує три категорії обліку боргових інструментів: за амортизованою вартістю, за справедливою вартістю через інший сукупний дохід і за справедливою вартістю через прибутки/збитки. Принципи оцінки кожної категорії є аналогічними до діючих вимог МСБО 39. Класифікація залежить від бізнес-моделі управління фінансовими активами та від того, чи включають контрактні потоки грошових коштів платежі за основною сумою заборгованості і проценти. Інвестиції в інструменти капіталу завжди оцінюються за справедливою вартістю. Однак, керівництво може прийняти безвідкличне рішення про представлення змін в справедливій вартості в звіті про інший сукупний дохід, якщо даний інструмент не відноситься до категорії «призначений для торгівлі». Якщо ж він відноситься до категорії «призначений для торгівлі», то зміни справедливої вартості включаються до складу прибутків/ збитків. Всі інші інструменти (у тому числі всі похідні інструменти), оцінюються за справедливою вартістю з відображенням змін у складі прибутку або збитку. МСФЗ 9 містить «три етапний» підхід до обліку кредитних збитків, який заснований на змінах кредитної якості фінансових активів з моменту їх первісного визнання. Активи проходять через три етапи змін кредитної якості, в залежності від того, як підприємство повинно оцінювати збитки від зменшення корисності або застосовувати метод ефективної процентної ставки. При значному збільшенні кредитного ризику зменшення корисності оцінюється за допомогою очікуваних кредитних збитків за весь строк дії кредиту, а не за 12 місяців. Переглянутий варіант МСФЗ 9 представляє нову модель обліку хеджування, яка розроблена, щоб бути більш тісно пов'язана з тим, як суб'єкт господарювання здійснює діяльність

з управління ризиками при хеджуванні фінансових і нефінансових ризиків.

МСФЗ(IFRS) 15 «Виручка за контрактами з клієнтами»

МСФЗ(IFRS) 15 «Виручка за контрактами з клієнтами» застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2018 року. Стандарт забезпечує єдину комплексну модель обліку виручки на основі п'ятиступінчастої моделі, яка може застосовуватися до всіх договорів з клієнтами. П'ять кроків до моделі:

- ідентифікувати договір з клієнтом;
- ідентифікувати виконання зобов'язань за договором;
- визначити ціну операції;
- розподілити ціну операції на зобов'язання виконавця за договором;
- визнати виручку, в момент (по мірі) виконання зобов'язання виконавця.

В стандарті також надаються рекомендації на такі теми як: методи оцінки ступеню завершеності робіт; продаж з правом повернення; критерії аналізу «принципал-агент»; невідшкодовувані авансові платежі; договори зворотної покупки; договори комісії; договори продажу без переміщення товарів; приймання клієнтом; розкриття інформації про компоненти виручки.

МСФЗ (IFRS)16 «Оренда»

МСФЗ (IFRS)16 «Оренда» застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2019 року. Стандарт замінює облік операційної та фінансової оренди для орендарів, єдиною моделлю. На дату початку оренди визнається актив в формі права використання в сумі зобов'язання за майбутніми орендними платежами плюс первісні прямі витрати. В подальшому актив в формі права використання оцінюється за первісною вартістю за вирахуванням амортизації та збитків від зменшення корисності (крім інвестиційної нерухомості або основних засобів, що обліковуються за переоціненою вартістю). Зобов'язання оцінюється за теперішньою вартістю майбутніх орендних платежів, виходячи із строку оренди, який включає періоди, у відношенні яких існує достатня впевненість в продовженні. Комбіновані договори оренди та надання послуг повинні розділятися на компоненти, при цьому актив в формі права використання та зобов'язання формуються лише виходячи з компонента оренди. Витрати з операційної оренди будуть замінені процентними витратами за зобов'язанням та витратами з амортизації активу, що призведе до визнання більш високих витрат на початку строку оренди та більш низьких – в кінці строку. Стандарт може застосовуватись повністю ретроспективно або без перерахунку інформації за порівняльний період з визнанням сумарного ефекту від первісного застосування стандарту як коригування вхідних залишків.

Наслідки застосування в майбутньому нових стандартів залежатимуть від активів і зобов'язань, що матиме Товариство на дату їх застосування, тому визначити їх майбутній вплив в кількісному виразі на даний час неможливо. Керівництво Товариства оцінює можливий майбутній вплив від застосування нових стандартів, і не виключає їх вплив на облікову політику в майбутньому, на необхідність перегляду процедур, що використовуються для визначення справедливої вартості, та на класифікацію і оцінку фінансових активів та зобов'язань Товариства.

Зміни до стандартів, які відносяться до фінансової звітності Товариства, що набули чинності з 1 січня 2017 року:

Поправки до МСБО 12 «Податки на прибуток»

Поправки до МСБО 12 застосовуються для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2017 року. Поправки до стандарту роз'яснюють наступні питання:

нереалізовані збитки за борговими інструментами, які оцінені за справедливою вартістю у відповідності до МСФЗ та які оцінені за собівартістю з метою оподаткування, призводять до тимчасової різниці, що підлягає вирахуванню, незалежно від того, чи очікує утримувач боргового інструмента компенсації його балансової вартості шляхом продажу або використання;

оцінка ймовірного майбутнього оподаткованого прибутку не обмежується балансовою вартістю активу;

в оцінку майбутнього оподаткованого прибутку не включається відновлення тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню.

Поправки до МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів»

Поправки до МСБО 7 застосовуються перспективно у відношенні річних періодів, які починаються 1 січня 2017

року або пізніше. Поправки вимагають розкриття інформації, яка допоможе користувачам фінансової звітності оцінити зміну зобов'язань в результаті фінансової діяльності, включаючи як зміни, пов'язані з грошовими потоками, так і негрошові зміни.

Зміни до стандартів, які відносяться до фінансової звітності Товариства, але які не набрали чинності для фінансових періодів, що починаються з 01 січня 2017 року або після цієї дати, та які Товариство не застосувала достроково:

Поправки до МСФЗ (IAS) 2 «Платіж на основі акцій»

Поправки до МСФЗ (IAS) 2 застосовуються для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2018 року. Поправки роз'яснюють ситуацію, коли виплати на основі акцій з розрахунками грошовими коштами змінюються на виплати на основі акцій з розрахунками інструментами власного капіталу у зв'язку з модифікацією умов та строків. При таких модифікаціях припиняється визнання первісного зобов'язання, що було визнане у відношенні виплат на основі акцій з розрахунками грошовими коштами, та визнаються виплати на основі акцій з розрахунками інструментами власного капіталу за справедливою вартістю на дату модифікації у розмірі послуг, наданих до дати модифікації. Різниця між балансовою вартістю зобов'язання на дату модифікації та сумами, визнаними у власному капіталі на ту саму дату, визнається негайно в звіті про прибутки та збитки.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 10 «Консолідована фінансова звітність» та МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані підприємства» були випущені в вересні 2014 року, а в грудні 2015 року дату набуття чинності поправок було перенесено на невизначений строк до завершення проекту дослідження у відношенні методу участі в капіталі (дострокове застосування допускається). Поправки до МСФЗ 28 встановлюють, що часткове визнання прибутку або збитку від операцій між суб'єктом господарювання та його асоційованим підприємством або спільним підприємством буде здійснюватись лише у відношенні активів або груп активів, але не бізнесу. Нова вимога означає, що інвестор повинен повністю визнавати прибуток або збиток від операцій «зверху вниз», пов'язаних з передачею бізнесу від суб'єкта господарювання до асоційованого підприємства або спільного підприємства. Було добавлено вимогу, що суб'єкта господарювання повинен розглядати, чи є бізнесом активи, які продаються або передаються в окремих операціях, та чи повинні вони обліковуватись як єдина операція. Поправками до МСФЗ 10 було встановлено виключення у відношенні визнання прибутку або збитку в повному обсязі під час передачі дочірнього підприємства в асоційоване підприємство або спільне підприємство, які обліковуються за методом участі в капіталі, для тих випадків, коли дочірнє підприємство не є бізнесом. Прибутки або збитки, отримані в результаті таких операцій, визнаються в прибутках або збитках материнської компанії лише у межах часток участі, які є у не пов'язаних з нею інвесторів.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 12 «Розкриття інформації про частки участі в інших суб'єктах господарювання»

Поправки до МСФЗ (IFRS) 12 були прийняті в рамках щорічного удосконалення та застосовуються у відношенні річних періодів, які починаються 1 січня 2017 року або пізніше. Поправки уточнюють вимоги до розкриття інформації, наведені в стандарті. Так, вимоги до розкриття інформації застосовні до всіх суб'єктів господарювання (за винятком тих, які наведені в параграфах В10-В16 стандарту), що мають частки участі в дочірніх підприємствах, спільних угодах, асоційованих підприємствах, неконсолідованих структурованих суб'єктах господарювання, незалежно від того, чи класифіковані такі частки як фінансові інструменти, доступні для продажу, непоточні активи, утримувані для продажу, або такі, що утримуються для отримання доходу.

Наслідки застосування в майбутньому змін до стандартів залежатимуть від активів і зобов'язань, що матиме Товариство на дату їх застосування, тому визначити їх майбутній вплив в кількісному виразі на даний час неможливо. Керівництво Товариства оцінює можливий майбутній вплив від застосування оновлених стандартів, тлумачень і не виключає їх вплив на облікову політику в майбутньому, на необхідність перегляду процедур, що використовуються для визначення справедливої вартості, та на класифікацію і оцінку фінансових активів та зобов'язань Товариства.

МСФО (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»

В липні 2014 р. Рада з МСФЗ випустила кінцеву редакцію МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти», яка відображає результати всіх етапів проекту з фінансових інструментів та замінює МСФЗ (IFRS) 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» і всі попередні редакції МСФЗ 9. Стандарт вводить нові вимоги по відношенню до класифікації та оцінки, знецінення та обліку хеджування. МСФЗ (IFRS) 9 вступає в силу відносно річних звітних періодів, що починаються з 1 січня 2018 року або після цієї дати, при цьому допускається дострокове застосування.

Стандарт застосовується ретроспективно, але надання порівняльної інформації не є обов'язковим. Дострокове застосування попередніх редакцій МСФЗ (IFRS) 9 (2009р., 2010р. та 2013р.) допускається, якщо дата

першочергового застосування випадає на період до 1 лютого 2015 року. Застосування МСФЗ (IFRS) 9 не вплине на класифікацію та оцінку фінансових активів та фінансових зобов'язань Товариства.

МСФЗ (IFRS) 14 «Рахунки відкладених тарифних різниць»

МСФЗ (IFRS) 14 є необов'язковим стандартом, котрий дозволяє організаціям, діяльність яких підлягає тарифному регулюванню, продовжувати застосовувати більшість дійсних принципів облікової політики, що використовувалась ними, відносно залишків по рахункам відкладених тарифних різниць після першого застосування МСФЗ. Організації, які використовують МСФЗ (IFRS) 14, повинні представити рахунки відкладених тарифних різниць окремими рядками у звіті про фінансовий стан, а рух по таким залишкам – окремими рядками в звіті про прибутки та збитки та інший сукупний дохід.

Стандарт вимагає розкриття інформації про характер тарифного регулювання та пов'язаних з ним ризиках, а також про вплив такого регулювання на фінансову звітність організації. МСФЗ (IFRS) 14 вступає в дію відносно річних звітних періодів, що починаються з 1 січня 2016 року або після цієї дати. Оскільки Товариство вже готує звітність по МСФЗ, даний стандарт не застосовується до його фінансової звітності.

МСФЗ (IFRS) 15 «Виручка за договорами з клієнтами»

МСФЗ (IFRS) 15 був випущений в травні 2014 р. і передбачає нову модель, що включає п'ять етапів, яка буде застосовуватися щодо виручки за договорами з клієнтами. Згідно МСФЗ (IFRS) 15 виручка визнається за сумою, яка відображає відшкодування, право на яке організація очікує отримати в обмін на передачу товарів або послуг клієнту. Принципи МСФЗ (IFRS) 15 передбачають більш структурований підхід до оцінки і визнання виручки.

Новий стандарт по виручці застосовується щодо всіх організацій і замінить всі діючі вимоги до визнання виручки згідно з МСФЗ. Стандарт застосовується до річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2017 р. або після цієї дати, ретроспективно в повному обсязі або з використанням модифікованого ретроспективного підходу, при цьому допускається дострокове застосування. В даний час Товариство оцінює вплив МСФЗ (IFRS) 15 і планує застосувати новий стандарт на відповідну дату вступу в силу.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 11 «Спільна діяльність» - «Облік придбання часток участі у спільних операціях»

Поправки до МСФЗ (IFRS) 11 вимагають, щоб учасник спільних операцій враховував придбання частки участі у спільній операції, діяльність якої являє собою бізнес, згідно відповідним принципам МСФЗ (IFRS) 3 для обліку об'єднань бізнесу. Поправки також роз'яснюють, що раніше були частки участі у спільній операції не переоцінюються при придбанні додаткової частки участі в тій же спільній операції, якщо зберігається спільний контроль. Крім того, МСФЗ (IFRS) 11 було включено виключення зі сфери застосування, згідно з яким дані поправки не застосовуються, якщо сторони, які здійснюють спільний контроль (включаючи організацію, що звітує), перебувають під спільним контролем однієї і тієї ж кінцевої контролюючої сторони.

Поправки застосовуються як щодо придбання первісної частки участі у спільній операції, так і відносно придбання додаткових часток у тій же спільній операції і вступають в силу на перспективній основі щодо річних періодів, що починаються 1 січня 2016 р. або після цієї дати, при цьому допускається дострокове застосування. Очікується, що поправки не матимуть впливу на фінансову звітність Товариства

Поправки до МСФЗ (IAS) 16 і МСФЗ (IAS) 38 «Роз'яснення допустимих методів амортизації»

Поправки роз'яснюють принципи МСФЗ (IAS) 16 і МСФЗ (IAS) 38, які полягають у тому, що виручка відображає структуру економічних вигод, які генеруються в результаті діяльності бізнесу (частиною якого є актив), а не економічні вигоди, які споживаються в рамках використання активу. В результаті заснований на виручці метод не може використовуватися для амортизації основних засобів і може використовуватися тільки в рідкісних випадках для амортизації нематеріальних активів. Поправки застосовуються на перспективній основі щодо річних періодів, що починаються 1 січня 2016 р. або після цієї дати, при цьому допускається дострокове застосування. Очікується, що поправки не матимуть впливу на фінансову звітність Товариства, оскільки Товариство не використовувало заснований на виручці метод амортизації своїх необоротних активів.

Поправки до МСФЗ (IAS) 16 і МСФЗ (IAS) 41 «Сільське господарство: плодоносні рослини»

Поправки вносять зміни у вимоги до обліку біологічних активів, які відповідають визначенню плодоносних рослин. Згідно з поправками біологічні активи, що відповідають визначенню плодоносних рослин, більше не належать до сфери застосування МСФЗ (IAS) 41. Замість цього до них застосовується МСФЗ (IAS) 16. Після первісного визнання плодоносні рослини будуть оцінюватися відповідно до МСФЗ (IAS) 16 по накопиченим фактичним витратам (до дозрівання) і з використанням моделі обліку за фактичними витратами або моделі обліку за переоціненою вартістю (після дозрівання). Поправки також підтверджують, що продукція плодоносних рослин залишається в сфері застосування МСФЗ (IAS) 41 і повинна оцінюватися за справедливою вартістю за

вирахуванням витрат на продаж. Щодо державних субсидій, що належать до плодоносних рослин, буде застосовуватися МСФЗ (IAS) 20 «Облік державних субсидій і розкриття інформації про державну допомогу». Поправки застосовуються ретроспективно щодо річних періодів, що починаються 1 січня 2016 р. або після цієї дати, при цьому допускається дострокове застосування. Очікується, що поправки не матимуть впливу на фінансову звітність Товариства, оскільки в Товаристві відсутні плодоносні рослини.

Поправки до МСФЗ (IAS) 27 «Метод пайової участі в окремій фінансовій звітності»

Поправки дозволяють організаціям використовувати метод пайової участі для обліку інвестицій у дочірні організації, спільні підприємства та залежні організації в окремій фінансовій звітності. Організації, які вже застосовують МСФЗ та приймають рішення про перехід на метод пайової участі у своїй окремій фінансовій звітності, повинні будуть застосовувати це зміна ретроспективно. Організації, що вперше застосовують МСФЗ та приймають рішення про використання методу пайової участі у своїй окремій фінансовій звітності, зобов'язані застосовувати цей метод з дати переходу на МСФЗ. Поправки набувають чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2016 р. або після цієї дати, при цьому допускається дострокове застосування.

Примітка 5. Фінансові інструменти з розбивкою за категорією

Активи

Найменування показника	Станом на 31 грудня 2017р., тис. грн.	Станом на 31 грудня 2016 р., тис. грн.
Поточні активи		
Грошові кошти та їх еквіваленти	1228	117
Запаси	1	-
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів	971	-
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	-	43
Інша поточна дебіторська заборгованість	7196	-
Фінансові інвестиції	2981	2981
РАЗОМ	12377	3141

За станом на 31 грудня 2017 р. справедлива вартість дебіторської заборгованості дорівнює її балансовій вартості. Фінансові інвестиції на 31.12.2017 року в фінансовій звітності відображені за ціною придбання на загальну суму 2981,00 тис. грн.

Придбання фінансових інвестицій в асоційовані та дочірні підприємства в звітному періоді не відбувалося.

Зобов'язання

Найменування показника	Станом на 31 грудня 2017р., тис. грн.	Станом на 31 грудня 2016р., тис. грн.
Поточні зобов'язання		
Поточна кредиторська заборгованість:		
- за товари, роботи, послуги	325	-
-розрахунками з бюджетом	-	1
-розрахунками зі страхування	-	1
-розрахунками з оплати праці	-	5
Поточні забезпечення	38	3
Інші поточні зобов'язання	9212	453
РАЗОМ	9575	463

Примітка 6. Грошові кошти та їх еквіваленти.

Найменування показника	Станом на 31 грудня 2017р., тис. грн.	Станом на 31 грудня 2016р., тис. грн.
Поточні рахунки	1228	117

Грошових коштів, щодо яких існують обмеження з використання немає.

Примітка 7. Резерви

Резерви визнаються, якщо Товариство в результаті певної події в минулому має юридичні або фактичні зобов'язання, для врегулювання яких з більшим ступенем імовірності буде потрібно відтік ресурсів, і які можна оцінити з достатньою надійністю.

Товариство у 2017 році формувало резерви під прострочену кредитну заборгованість в сумі 382,0 тис грн.

Товариство у 2017 року визнавало резерв відпусток, в сумі 38,22 тис грн. Товариство визначає резерв відпусток, який формується щомісячно, виходячи з фонду оплати праці в 100%.

Примітка 8. Капітал

Зареєстрований статутний капітал ТОВ «Мілоан» на кінець дня 31 грудня 2017 року становить 10 000 тис. грн., станом на 31 грудня 2017 р. сплачений- 5 000,0 тис грн.

Засновниками (учасниками) Товариства є:

- ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "БЕРЕГ-ГРУП" – 8 900,00 тис. грн.;
- ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ ТА АДМІНІСТРАТОР ПЕНСІЙНИХ ФОНДІВ "АЛЬТАНА ІНВЕСТМЕНТ МЕНЕДЖМЕНТ" – 1 000,00 тис. грн.;
- Фізична особа-громадянин Амітан Олексій Геннадійович- 100,0 тис грн.

Примітка 9. Фінансові витрати

Найменування показника	Станом на 31 грудня 2017р., тис. грн.	Станом на 31 грудня 2016р., тис. грн.
Фінансові витрати	(948)	(13)

Фінансові витрати складають суму нарахованих процентів за отриманою позикою.

Примітка 10. Адміністративні витрати

Склад адміністративних витрат наведений у таблиці:

Найменування показника	За рік, що закінчився 31 грудня 2017р.	За рік, що закінчився 31 грудня 2016р.
Матеріальні затрати	4	2
Витрати на оплату праці	410	42
Відрахування на соціальні заходи	157	9
Витрати на оренду	662	1
Амортизація	259	55
Інші витрати	214	20
Разом адміністративні витрати	1706	129

Примітка 11. Умовні активи та зобов'язання.

Товариство не визнає умовні активи та зобов'язання, оскільки їх існування залежить від настання або ненастання майбутніх невизначених подій, що знаходяться поза контролем Товариства.

Інформацію про умовні зобов'язання Товариство розкриває, крім тих випадків, коли така можливість вибуття ресурсів, що мають економічні вигоди, є малоймовірною.

Товариство розкриває інформацію про умовні активи в тих випадках, коли можливість надходження економічних вигод є ймовірною.

Примітка 12. Операції з пов'язаними сторонами

Пов'язаними вважаються сторони, які перебувають під спільним контролем або коли одна зі сторін має можливість контролювати іншу сторону або чинити на неї істотний вплив у процесі прийняття фінансових та управлінських рішень, як це визначено МСФЗ (IAS) 24 «Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін». При визначенні того факту чи є сторони пов'язаними до уваги приймається характер взаємовідносин сторін, а не тільки їх юридична форма. Пов'язані сторони можуть вступати в операції, які не проводились би між непов'язаними сторонами, ціни і умови таких угод можуть відрізнятися від цін і умов угод між непов'язаними сторонами.

Товариство приймає політику взаємовідносин із пов'язаними особами без спеціального ціноутворення. Операції із пов'язаними особами відображаються виключно за принципом «справедливої вартості» на підставі договорів з врахуванням інтересів обох сторін.

До зв'язаних сторін Товариства відносяться учасники, що володіють часткою 20% і більше відсотків у статутному капіталі Товариства та управлінський персонал.

Операції, що відбувались з зв'язаними сторонами протягом 2017 р.:

1. Нараховувалася заробітна плата управлінському персоналу.

Примітка 13. Події після дати балансу

Істотних подій які б вплинули на коригування показників фінансової звітності, що сталися після звітної дати та до дати затвердження фінансової звітності не було. Корегувань фінансової звітності Товариство не проводило.

Генеральний директор

Вініченко О.В.

Головний бухгалтер

Стороженко О.В.

